

5. neděle

22. Dobře pečovala o svoji rodinu a také o poddané.

Zdislava dobře pečovala o svou rodinu a o poddané v podhradí. V té době se hodně bojovalo. Po každé válce zůstalo mnoho potulujících se žebráků, mrzáků a mezi lidmi se také šířily různé nakažlivé choroby, takže bylo i hodně nemocných. Zdislavě bylo těchto lidí líto. A proto se vzdala vzácných šperků a nádherných šatů a z ušetřených peněz jim pomáhala. Poutníci i nemocní nalézali u ní vždy to nejlaskavější přijetí. Podporovala je, kde jen mohla, a sama žila skromně. Byla proto všemi milována a nazývali ji matkou chudých. Lidé k ní chodili z blízka i daleka s různými prosbami a ona se snažila všem nějak pomoci, protože v každém viděla Pána Ježíše. Vždy myslela na jeho slova: "Cokoliv jste udělali pro jednoho z mých nejposlednějších bratrů, pro mě jste udělali" (Mt 25,40) a "Miluj svého bližního jako sám sebe" (Mt 22, 39). V Jablonném spolu se svým manželem ze svého společného majetku vybudovali špitál, kam Zdislava pravidelně chodila a pečovala o nemocné. S manželem nechali také postavit kostel svatého Vavřince s klášterem pro dominikány. Paní Zdislava tam každý den chodila na mši svatou. Zemřela ve věku 32 let.

Zdislava i její manžel byli dobří lidé. Měli kolem sebe dobré kamarády a spolu s nimi šířili dobro. My zatím nemáme takové možnosti, abychom budovali nemocnice, ale vždy je dobré mít okolo sebe dobré kamarády, abychom spolu s nimi mohli šířit dobro. Někdy se nám zdá, že já takového dobrého kamaráda nikdy nenajdu. Zkusme se na své spolužáky a známé podívat trochu jiným pohledem – zkusme se podívat, jaké mají dobré vlastnosti, co je na nich dobrého. Pán Bůh do každého člověka vložil něco dobrého, i když to někdy na první pohled nepoznáme. Když je člověk sám, často bývá slabý a moc toho vykonat nezvládne. S dobrým kamarádem to jde vždy lépe. Pro každého z nás je tím nejlepším kamarádem Pán Ježíš.